

XVI. De Toren

XVI. De Toren

Ik doorsta de verwoesting door het leven in liefde te hernemen

Traditioneel staat de Toren voor een doorslaggevende verhelderende gebeurtenis. Je dient je ingemetselde ziel weer in vrijheid te stellen. Dit gaat door plotseling inzicht, een traumatische verandering of een onverwachte scheiding.

Negatief betekent het dat je niet uit je kerker wilt komen die je zelf hebt gebouwd. De catastrofe houdt aan, de shock verlamt je in plaats van dat hij je verheldert en bevrijdt. Je wilt het geboden inzicht niet zien, ontkent zelfs al het ware en goede. Zo kom je om in eigen ellende.

De verwoesting van je ivoren toren heb je niet gezocht maar overkomt je. Te lang heb je niet geluisterd naar jezelf en anderen. Leef je niet

meer vanuit je kinderlijke onbevangingen, je klare gevoel en je open geest.

Je bent kortom je bezieling kwijt of het nu om grote of kleine gebeurtenissen gaat.

Van belang is dat je dit verval erkent met een open oog vanuit zowel je mannelijke als vrouwelijke kwaliteiten.

Zoals je ziet is de verwoesting van de oude vesting totaal. Wil je er goed uitkomen dan zul je helemaal opnieuw moeten beginnen.

Het alles overziende oog ziet dat het niet anders kan en dat het zo goed is.

De witte duif, rechts bovenin, is algemeen bekend als de brengster van vrede en is een attribuut van de godin van de liefde (Inanna, Noet, Freya, Astarte, Aphrodite, Isis, Maria enzovoort). Zij is al op weg met een olijftakje in haar snavel, teken van vruchtbaarheid en nesteldrang. Het nieuwe nest is in aanbouw.

Het eeuwig vrouwelijke staat steeds aan de wieg van zelfvernieuwing en is onuitroeibaar. Ga weer vliegen als de onbevangingen Dwaas.

Het leven gaat verder in bevrijdende vorm. Steeds opnieuw kun je ontsnappen aan het drama van de onbegrepen, overdrachtelijke, dood. De Ster is niet voor niets de volgende kaart.

Kom uit je verstarring en ga in zachtheid en overgave verder

